

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

АЛИБУНАР, СЕПТЕМБАР 2005. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVI, БРОЈ 2174

СРБИЈА СЕ БРАНИ ИСТИНОМ

“ Српска радикална странка се једина залагала за идеју Велике Србије. Српска радикална странка је настала на идеји Велике Србије, на идеји да сви срби православци, срби католици и срби муслимани живе у једној држави.

И ако се, не дај Боже, деси да некада у будућности Српска радикална странка одустане од те идеје онда више не треба ни да постоји ”

Др Војислав Шешел
У Хагу, 19.08.2005.

БАНКАРСКИ СИСТЕМ У ОПШТИНИ АЛИБУНАР

Када су *врсни* Експерти из Г-17 плус и тдашњи гувернер НБЈ донели одлуку крајем 2001. године да се затвора четири највеће банке, не само да су радници тих банака остали без посла, него су и многи становници општине Алибунар ускраћени за банкарске услуге.

Наиме, већ у 2001. години затворени су најпре сви халтери Привредне банке Панчево по селима, а остле су само експозитуре у Алибунару и Бнатском Карловцу, а потом је затворена и експозитура Беобанке у Владимировцу. Тако сада од десет села у општини Алибунар, само Алибунар и Банатски Карловц имају по једну банку. Када сам то питање поставила господину Мирољубу Лабусу у једној телевизијској емисији, он је одговорио да не мора баш свако село да има банку. А ја онда постављам питање: да ли ће неко, на пример, из Добрице да плати аутобуску карту до Алибунара да би променио 10 Еура, или ће то урадити у свом месту, наравно на *црно*. Да не причамо о томе какве су гужве по тим селима у поштама, које раде пре подне, када се исплаћују пензије, или проблем приватних предузетника који долазе у Алибунар свкодневно да би уплатили пазар. Ово се нарочито осноси на Владимировц, који је друго село у општини по броју становника.

Али ако мислите да су становници Алибунара и Банатског Карловца нарочито привилеговани због постојња Привредне банке Панчево, знајте да није баш тако. Када су четири највеће банке затворене било је обећања да ће се отворити много других банака, а да ће у тим банкама бити посла и за бивше раднике затвораних банка. Можда и јесте тако, али смо по градовима. У општини Алибунар се није отворила ниједна нова банка, а од шест радника Беобанке у Владимировцу, ниједна се није запослила. Значи становници општине Алибунар су упућени само на Привредну банку Панчево, која нема нимало повољне услове кредитирања (ида ни остале нису баш много повољне, али су повољније). На пример Привредна банка Панчево нема камату на штедњу по виђењу на текућим рачунима, а камата на кредите и кредитне картице износи 2% на месечном нивоу, док друге банке имају каматне стопе 0.8% на месечном нивоу. За кредит који дају за куповину терминала (који кошта негде око 16.000 динара) тре-

ба уплатити 2.000 динара само за обраду кредита, а кматна стопа износи око 22% на годишњем нивоу, што је врло неповољно. Због свег тог многи радници своје личне дохотке усмеравају у друге банке, али онд морају да иду у Вршц или Панчево да подигну свој лични доходак.

Ако знамо да је Војвођанска банка имала намеру да отвори експозитуру у Алибунару, када је затворена служба платног промета, питам се ко је и зашто онемогућио то отварање. Сада постоји интересовње Националне штедионице за отварање шалтера у Алибунару, али изгледа да неко из општинске управе поновно онемогућа остварење такве идеје. Поновно питам ко и зашто чува монопол Привредне банке Панчево о онемогућава конкуренцију на овој територији?

Акада смо поменули Националну штедионицу, и ту има много нејасноћа. Господин Мирољуб Лабус је својевремено у поменутој емисији телевизије *Банат*, изјавио да је Г-17 плус Алибунар вршио промоцију Националне штедионице у Алибунару и посредује њеном отварању, и ко је заправо власник ове банке.

Као што видите питања је много, али за сада је довољно и оволико. На реду су одговори.

Г. Миловановић

Оснивач и издвач
Проф. др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник
Елена Божић Такијан
Редакција
Синиша Добричинац
Техничко уређење и компјутерски прелом
Зоран Шукунда

Адреса редакције
Трг победе 3
11080 Земун

Новине „Велика Србија“, уписане су у регистар средстава о јавном информисању министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ОПШТИНСКИ ОДБОР АЛИБУНАР

РАДНО ВРЕМЕ

ОД 16 ДО 19 ЧАСОВА
Уторком, четвртком и петком

ТЕЛЕФОН 013/642-497

ДЕПОНИЈЕ

Способност људи да пронађу најбоља решења за своје проблеме свакако је једна од добрих особина наших људи. Колико та креативност може да олакша живот људима и да га учини лепшим и квалитетнијим није потребно посебно истицати. Насупрот томе бројне су чињенице које то апсолутно негирају и доводе у питање како здрав разум тако и способност људи да сагледају и евентуално пронађу решење.

Проблем депоновања смећа је заиста велики проблем човечанства уопште, па тако наравно и на простору наше општине. Претходно решење односно простор на коме је одлагано смеће се налазило поред међународног пута Београд-Вршац-државна граница са Румунијом и представљало је право ругло на том путном правцу. Та је депонија затворена али нашим глупостима заиста нема краја. Таман се помислило да су надлежни схватили колико је та локација неподобна, како по локалитету тако и по одржавању (од најлон кеса читава околина је изгледала као да је нова година), пронађоше решење које је ван сваке памети.

Недалеко од претходне локације, на самом завршетку моста (из правца Владимировца) на истом међународном путу, у једном предивном окружењу (можда и најлепшем у Банату), неко је сместио депонију. Ту се прича завршава. Слика говори довољно о уређености депоније. Срамота! Но, да све буде још трагичније него што већ јесте, у подножју саме депоније налази се и извор пијаће воде и то освећене воде, која се темељно загађује цеђењем депоније.

Да >> добрим<< решењима не оскудевамо показује нам слика из центра града Алибунара. Напуштена кућа је фантастично послужила као место за депоновање смећа, разне природе, на дику и понос локалне власти. Рачуна се ваљда да то бар нико не види. Просто невероватно. Још више је невероватна чињеница да се већ исувише дуго не предузимају мере да се ти проблеми заиста реше.

Ђикић Светислав

НЕЗАПОСЛЕНОСТ

Привреда Алибунара је у колапсу и то грађани Алибунара најбоље знају и осећају. Решења за многе колективе, од којих неки не раде годинама а неки од скорије свакако да није ни могуће решити на локалном нивоу. Не постоје законска овлашћења а ни средства за тако нешто. Али да ли се треба са таквом горком чињеницом и помирити или постоје начини да се нешто на локалном нивоу и предузме, а да то заиста, макар у ближој будућности отшкрине врата за наду у боље сутра. Свакако!

Локална власт и сам председник општине као најпозванији и човек са широким спектром овлашћења, може разговарати, обијати прагове, преговарати, моли-ти, бити досадан и још многа тога и то према различитим институцијама ове држава, фондацијама, донаторима и јаким привредним субјектима, који имају моћи и средства за улагање. Потребна је идеја и огромна воља. Стручност је незаобилазна а упорност пресудна. Неће сигурно сви похрлити у општину Алибунар, али неко можда и хоће.

Накарадна И криминална приватизација, против које је Српска радикална странка улагала огромне напоре још у фази доношења таквог закона, дотукле су И оно мало привредних субјеката који су могли опстати на нашем тржишту И задржати одређени број радника.

У једном таквом опустошеном привредном амбијенту, без присуства идеје воље, снажљивости итд. Тоне се све више а изласку из такве ситуације не види се ни почетак.

Српска радикална странка има информацију да је локална самоуправа имала понуду да се на раскрсници Алибунар- Б. Карловац изгради једна од најмодернијих бензинских станица на овим просторима са свим пратећим објектима (сервис, маркет, аутоперионица итд.) а да би 50 људи са тог подручја засновало радни однос. Да ли локална самоуправа није желела да да замљиште на коме би се објекти изградили (прича се), или су захтеви инвеститора били велики па није могао да се постигне договор (прича се) није ни битно. Важно је да на тој раскрсници и даље царује коров а људи и даље седе кући без посла. Да ли је ту требала способност, знање и умеће (ми хоћемо ми можемо) да се мудрим и стрпљивим преговорима нађе најповољније решење за обе заинтересоване стране. Па наравно. Лако је у предизборној кампањи варати бираче и обећавати мед и млеко, а затим чекати четри године истек мандата и смишљати најбољи начин како опет преварити народ и освојити нови мандат. Доста је лажних и неспособних људи, који замислите мисле да се проблем запошљавања решава на тај начин што се један комплетан фудбалски клуб запосли у општинској управи као обезбеђење на терет буџета једне тако сиромашне општине као што је наша. Па господо владари нека вам је на част.

Посланик Скупштине АП Војводине
Синиша Добричинац

БАЊСКИ ТУРИЗАМ - НОВА ШАНСА

Јаношик, мало место у нашој општини, насељено углавном словачком националном мањином, поред канал Дунав - Тиса - Дунав, на њему мост, а са друге стране село Јерменовци насељено углавном мађарском националном мањином у суседној општини Пландиште. Привредно економска ситуација у обе општине више него мрачна. Становништво оба села и поред изузетно тешке ситуације у пољопривреди углавном од властите пољопривредне производње и живи. Перспектива никаква.

Први заједнички комшија, општина Вршац, сасвим друга прича. Знатно развијенија привреда, економски много напреднија општина а и даље граби напред пуном паром. Мноштво идеја, много труда и рада локалне власти у Вршцу у којој Српска радикална странка чинећи скупштинску већину у сарадњи са својим коалиционим партнерима даје свој пуни допринос брзом и енергичном напретку. То се огледа у изградњи инфраструктуре, која је у овом тренутку сигурно најобимнија у читавој држави, али и у налажењу партнера спремних на нова улагања у привреду.

Ми становници општине Алибунар, наравно и Пландишта, то посматрамо преко комшијског плота, незадовољни одмахујемо главама и не видимо какво би нас то чудо требало да задеси па да стопама Вршца крене и општина Алибунар.

Знамо да о томе треба да брину људи које смо на протеклим локалним изборима изабрали да нас представљају и у служби грађана налазе решења на се нађу на том путу, али не видимо помак ни милиметар. Знамо да следећи пут морамо добро да размислимо коме дати своје поверење. Српска радикална странка је ту и жели шансу да свим својим снагама помогне да наша општина ухвати последњи воз за излазак из кризе. Али до избора је још далеко, време неумитно тече а стандард грађана је сваким даном све гори. Зато указујемо да неке ствари могу да се покрену са мртве тачке већ сада.

Тражећи нафту, покрај села Јаношик, из бушотине је покуљала вода. Цев је блиндирана, али је ипак извршена анализа воде, како у институтима у земљи тако и у иностранству. Вода је температуре око 39 степени, идеална као термална вода. Но то нису сва својства те воде. Њен хемисјски састав јој даје изузетна лековита својства каквих је заиста мало. Направљен је идејни пројекат и ту је настао застој.

Вршац, како чујемо је пронашао партнера у Аустрији, који је заинтересован за термалне воде. Они ће заједничким улагањима кренути у испитивање терена и коришћење пронађених термалних вода. Да ли иоле разуман човек може да поверује да наш председник општине и његови сарадници нису могли да пронађу партнере за већ пронађену воду. У томе се огледа (не)способност локалне власти. Зар је тешко Отићи до Вршца и распитати се како се то ради или се једноставно повезати са комшијама и заједнички договорити евентуалне моделе сарадње на отварању једне такве бање.

Шта једна таква бања омогућава? Пре свега, директно, нова радна места, а потом развој села Јаношик и Јерменовци на један индиректан начин тј. пласманом своје пољопривредне производње директно услужној делатности и туристима директно. Интересовање у свету за бањски туризам, поготово тог квалитета, стално расте и људи су спремни да то плате, што још више одсликава колико заправо ова власт у Алибунару није способна да се ухвати у коштац са нагомиланим проблемима или што је још горе, није заинтересована.

Српска радикална странка ће се и у овим условима залагати на сваки начин да се крене са мртве тачке и да мост између Јаношика и Јерменоваца буде мост добре сарадње, добрих комшијских односа са заједничком жељом да људи на овом простору добију шансу да крену напред.

Посланик Скупштине АП Војводине
Синиша Добричинац

